

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa  
Spisová značka: 7Er/41/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515200437  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2026  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Stričová  
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2026:8515200437.3

## Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, so sídlom Farbiarska 57, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 37 937 740, proti povinnému: A. B., nar. X.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy trvale bytom C. XX, XXX XX D., o vymoženie 323,72 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

- I. Súd u r č u j e , že došlo k zastaveniu starej exekúcie.
- II. Súdny exekútor n e m á n á r o k na náhradu paušálnych trov exekúcie.

### o d ô v o d n e n i e :

1. V exekučnej veci označenej v záhlaví tohto uznesenia začalo exekučné konanie doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie pôvodnému súdnemu exekútorovi, Mgr. Jánovi Jurašovskému, a to dňa 27.1.2015. K návrhu bol pripojený exekučný titul – rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa pod číslom 01461/2012/2/8 zo dňa 21.8.2012, právoplatné dňa 7.9.2012 a vykonateľné dňom 24.9.2012 ukladajúce povinnému vrátiť dávku a príspevky vyplatené neprávom za obdobie od 1.12.2011 do 31.7.2012 celkom v sume 478,72 eur; k času podania návrhu na vykonanie exekúcie bol dlh čiastočne uhradený. Súd preskúmal žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a písomne poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu; poverenie pod č. pod č. 5710 037778 bolo pôvodnému súdnemu exekútorovi doručené dňa 4.3.2015.

2. V priebehu exekúcie zanikol výkon funkcie pôvodnému súdnemu exekútorovi Mgr. Jánovi Jurašovskému ku dňu 1.7.2016, ako i jeho nástupcovi JUDr. Dušanovi Sopkovi, ExÚ Svit ku dňu 30.9.2025; z toho dôvodu vykonáva funkciu súdneho exekútora JUDr. Jozef Ďurica, ExÚ Zvolen.

3. Dňa 1.1.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“) s tým, že na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Vzájomný vzťah citovaného zákona a zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.3.2017 je vzťahom špeciality.

4. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil exekučnému súdu dňa 3.12.2025 žiadosť o vydanie dodatku k povereniu v zmysle ustanovenia § 38 ods. 1 Exekučného poriadku v znení od 1.4.2017 z dôvodu úmrtia povinného. K žiadosti bolo pripojené i uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa v dedičskej veci po povinnom ako poručiťelovi sp. zn. 5D/6/2019, Dnot 130/2019 zo dňa 7.7.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2020; z neho vyplýva, že dedičstvo nebolo dedičmi odmietnuté –

bolo prejednané a jeho nadobudnutie potvrdené v prospech dedičov, pričom pohľadávka vymáhaná v predmetnom konaní bola v súpise majetku uvedená ako dlh poručiteľa. Uvedenú žiadosť, vychádzajúcu zo znenia ust. § 124 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd podľa jej obsahu posúdil ako návrh na pokračovanie v konaní v zmysle ust. § 37 ods. 3 a 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, nie podľa ust. § 38 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.4.2017 ako to uviedol súdny exekútor. Dané súd dôvodí odkazom na prechodné ustanovenie § 343h ods. 1 Exekučného poriadku.

5. So zreteľom na kumuláciu viacerých okolností prípadu bolo pre účely ďalšieho postupu, resp. pre prijatie rozhodnutia nevyhnutné vyriešiť otázku konkurencie zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoUNEK“ alebo „zákon č. 233/2019 Z. z.“) a Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017. Súd preto vyzval súdneho exekútora, aby oznámil, či v konkrétnej exekúcii existuje prekážka jej zastavenia zo zákona č. 233/2019 Z. z., a teda najmä vo vzťahu k priebežnému dosahovaniu výťažku podľa ust. § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z., pre ktorú by nemohlo dôjsť k uplynutiu rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z.. Súdny exekútor doručil dňa 20.2.2026 súdu podanie, z ktorého jednoznačne vyplýva, že v predmetnej exekúcii neboli vymožené žiadne finančné prostriedky.

6. Podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak: a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrné hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

7. Podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK, stará exekúcia sa podľa ods. 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o: a) vymoženie pohľadávky na výživnom, b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie vrátane uspokojenie práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní, c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu, d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie, e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu, f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch predtým, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur, g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

8. Podľa § 3 ods. 1 a 2 ZoUNEK, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada. Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

9. Podľa § 4 ods. 2 ZoUNEK, rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o: a) námietkach proti starej exekúcii, b) zastavení starej exekúcie, c) odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí, d) vylúčení veci zo starej exekúcie, e) návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane povinného a zmenu účastníka exekučného konania povolí, f) schválení príklepu, g) schválení rozvrhu výťažku.

10. Podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK, ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickej formáte.

11. Podľa § 5 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému najneskôr do 120 dní od zastavenia starej exekúcie podľa tohto zákona. Ak ide o starú exekúciu, ktorá sa zastavuje ku dňu účinnosti tohto zákona, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

12. Podľa § 6 ods. 4 ZoUNEK, exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak: a) oprávnenému zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 alebo b) ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.

13. Podľa § 8 ods. 2 ZoUNEK, ak exekútor nezašle oprávnenému upovedomenie o zastavení starej exekúcie v lehote podľa § 5 ods. 3, súd mu aj bez návrhu uznesením uloží, aby upovedomenie o zastavení starej exekúcie vyhotovil a zaslal oprávnenému v určenej lehote, alebo súd uznesením určí, že došlo k zastaveniu starej exekúcie. Exekučné konanie sa končí právoplatnosťou uznesenia súdu o určení, že došlo k zastaveniu starej exekúcie.

14. Podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

15. Podľa § 10 ods. 2 ZoUNEK, podľa § 7 ods. 3 a § 8 ods. 2 koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu vyšší súdny úradník. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je prípustná sťažnosť.

16. Účelom špeciálnej úpravy obsiahnutej v ZoUNEK bolo zastaviť neefektívne vedené, tzv. staré exekučné konania, začaté ešte pred 1. aprílom 2017. Citovaný zákon pritom upravil podmienky, resp. prekážky zastavenia týchto starých exekučných konaní, v čoho dôsledku nie všetky konania s prívlastkom „staré“ boli ex lege zastavené. Separáčnym nástrojom sa stala úprava absolútnych a relatívnych výnimiek v ňom ustanovených. Ich skúmanie bolo zverené súdnym exekútorom, pričom výsledkom malo byť včasné vyhotovenie upovedomenia o zastavení starej exekúcie, čím sa mal deklarovať stav exekúcie už zastavenej zo zákona – buď k času nadobudnutia jeho účinnosti alebo neskôr, vznikom zákonného dôvodu. Súd do kompetencie súdneho exekútora podľa citovaného zákona intervencuje až vtedy, keď je zjavné, že si svoju povinnosť nesplnil.

17. Po nadobudnutí účinnosti ZoUNEK je teda nutné v každom exekučnom prípade skúmať, či nedošlo k zastaveniu starej exekúcie ex lege na základe ustanovení ZoUNEK, pretože tento zákon je vo vzťahu k Exekučnému poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 zákonom lex specialis, ak nejde o prípad, kedy je povinným podaný návrh na zastavenie exekúcie. Až v prípade, ak po účinnosti ZoUNEK existuje dôvod pre zastavenie starej exekúcie vyplývajúci z ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 a neexistuje dôvod pre zastavenie starej exekúcie zo zákona podľa ust. § 2 ods. 1 (a súvisiacich) ZoUNEK, stará exekúcia má byť zastavená podľa ustanovení Exekučného poriadku. Taký záver je v súlade s princípom právnej istoty a zákazu retroaktivity, za zachovania vzájomného vzťahu citovaných právnych predpisov. Ak teda dôjde k zastaveniu exekúcie ex lege, exekučný súd už nemôže znovu rozhodovať o jej zastavení z iného dôvodu – na podklade iného ustanovenia. Okamihom, v ktorom zo zákona nastávajú účinky zastavenia exekúcie odpadá predmet konania; v tom okamihu je tiež obsolentné rozhodovať o akýchkoľvek procesných návrhoch podľa Exekučného poriadku. Obdobná situácia môže nastať i na úrovni ustanovení samotného ZoUNEK. Ide o prípady konkurencie dôvodov zastavenia exekúcie.

18. Vzhľadom na časový sled udalostí prejednávaneho prípadu sa súd musel nevyhnutne vysporiadať s otázkou, či boli naplnené dôvody zastavenia exekúcie zo ZoUNEK, na ten účel vyzval súdneho exekútora na oznámenie prekážky zastavenia exekúcie priamo zo zákona č. 233/2019 Z. z., a to najmä vo vzťahu k jeho ust. § 2 ods. 2 písm. f), ktoré podmienené nadväzuje na ust. § 2 ods. 1 písm. a). To, či boli naplnené ostatné dôvody pre zastavenie bolo možné posúdiť aj bez súčinnosti súdneho exekútora. Ak ide o dôvod podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b), súd mal na podklade uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5D/6/2019, Dnot 130/2019 zo dňa 7.7.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2020 preukázané, že povinný síce ako subjekt práva zanikol, avšak nie bez toho, aby po sebe nezanechal právnych nástupcov a rovnako nebolo konanie o dedičstve zastavené z dôvodu, že by nezanechal majetok alebo zanechal majetok len nepatrnej hodnoty. Bezpečne bolo možné vylúčiť i existenciu dôvodov podľa písm. c), keď sa návrh oprávneného na zastavenie exekúcie v spise nenachádza, ako i podľa písm. d), pretože z verejne dostupného registra táto skutočnosť vôbec nevyplývala. Za týchto okolností možno vylúčiť konkurenciu dôvodov zastavenia starej exekúcie podľa ustanovení ZoUNEK, keď je nepochybné, že k jej skoršiemu zastaveniu z iného dôvodu ako podľa § 2 ods. 1 písm. a) nemohlo dôjsť.

19. Zároveň nešlo o exekúciu, ktorú by bolo možné subsumovať pod ust. § 2 ods. 2 písm. a) až e) a písm. g); tie sú prekážkou zastavenia exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK. Uplynutiu rozhodnej doby by bránil nanajvýš dôvod podľa písm. f), podľa ktorého sa stará exekúcia nezastavuje, ak je v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur. Ide o tzv. „majetné exekúcie“. Vzhľadom na moment úmrtia povinného, ako aj značný časový odstup realizovaného procesného postupu smerujúceho k pokračovaniu v exekúcii s jeho právnymi nástupcami sa súdu javilo, že výťažok na úspešné vymoženie pohľadávky sa medzičasom nedosahoval; táto skutočnosť napokon vyplynula z oznámenia súdneho exekútora doručeného konajúcemu súdu dňa 20.2.2026, cit. „v predmetnej exekúcii neboli vymožené žiadne finančné prostriedky“. Preto možno bezpečne konštatovať, že k zastaveniu exekúcie priamo zo zákona č. 233/2019 Z. z. došlo uplynutím rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a), a to ku dňu 4.3.2020 (5 rokov od doručenia prvotného poverenia). Od toho dňa tak začala poverenému súdnemu exekútorovi plynúť zákonná lehota 120 dní na vydanie a doručenie upovedomenia o zastavení starej exekúcie oprávnenému. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie však ani k času rozhodovania nebolo vydané, teda stav zastavenia nebol deklarovaný, preto súd postupoval v zmysle ust. § 8 ods. 2 ZoUNEK a určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie (I. výrok). Rezignácia súdneho exekútora (jeho predchodcu) ohľadne včasného vydania a doručenia upovedomenia o zastavení starej exekúcie má podľa § 6 ods. 4 ZoUNEK vplyv i na zákonný nárok na náhradu paušálnych trov exekúcie (II. výrok).

20. Na podporu dôvodov prijatia tohto rozhodnutia súd uvádza, že nedošlo ani k predĺženiu rozhodnej doby v zmysle ust. 4 ods. 2 ZoUNEK, pretože podanie, ktoré súd podľa obsahu vyhodnotil ako návrh na pokračovanie v konaní s dedičmi povinného a ktoré spĺňa definičné znaky podľa písm. e) bolo súdu doručené až dňa 3.12.2025, teda ku dňu zastavenia exekúcie „ex lege“ súd o zmene účastníka na strane povinného nerozhodoval a v zastavenej exekúcii už ani o tejto otázke nebude rozhodovať.

21. V súvislosti s naznačenou konkurenciou dôvodov zastavenia exekúcie súd uvádza, že pre dané exekučné konania, resp. exekúciu by pripadalo do úvahy i jej zastavenie podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, to však len v prípade, že by k tomu času nebola stará exekúcia už zastavená priamo na základe zákona č. 233/2019 Z. z.. Citované ustanovenie má na zreteli stav, keď sa rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie, stalo po začatí exekúcie neúčinným, a to buď priamo na základe zákona, z iného rozhodnutia, alebo v dôsledku inej právnej skutočnosti. Neúčinnosťou sa rozumie stav, že rozhodnutie síce formálne existuje, ale so zreteľom na existujúci právny stav stráca právnu účinnosť. Bude tomu tak aj v prípade, ak uplynula prekluzívna lehota na vymoženie pohľadávky priznanej exekučným titulom, pretože na prekluzívnu lehotu súd musí prihliadať z úradnej povinnosti. Preklúzia práva vymáhať pohľadávku z rozhodnutia, ktorým bola uložená povinnosť vrátiť dávku a príspevky alebo ich časť vyplatené neprávnom – čomu zodpovedá exekučný titul v tomto exekučnom konaní – je upravená v ust. § 29 ods. 8 zákona č. 599/2003 Z. z., na aplikáciu ktorého odkazujú prechodné ustanovenia k tomu času účinného zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bol zrušený, konkrétne jeho ust. § 33 ods. 1 (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8CoEk/20/2024 zo dňa 30.1.2025, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoEk/2/2023 zo dňa 23.11.2023).

22. Nadobudnutím právoplatnosti tohto uznesenia sa exekučné konanie v zmysle § 8 ods. 2 posledná veta ZoUNEK končí.

#### **Poučenie:**

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.